

**KOILLIS-LAPIN
SÄHKÖ OY**

**KOILLIS-LAPIN SÄHKÖ OY
- 50 VUOTTA**

**ISOMMUS
ENERGIA OY**

KOILLIS-LAPIN SÄHKÖ OY - 50 VUOTTA

Koillis-lapin sähköistys alkaa

Koillis-Lapin alueelle perustettiin ensimmäinen sähköä tuottava ja jakeleva laitos, Kemijärven Sähkö Osakeyhtiö jo niinkin varhain kuin vuonna 1918. Tuolloin voitiin lokomobiilikäyttöisen tasavirtageneraattorin kehittämää sähköä jakaa säännöstellen valaistustarkoituksiin kirkonkylän keskustaasta ja Särkikankaalle.

Sähkönkäytön yleistyessä osoittautui lokomobiilin teho riittämättömäksi. Sähkölaitoksen edustajat pitivät useita neuvotteluja Tohmon kyläläisten kanssa, joiden keskuudessa oli virinnyt ajatus omasta sähkölaitoksesta. Nämä neuvottelut johtivat Karvakkojoen Mylly- ja Sähköosuuskunnan perustamiseen vuonna 1920. Uusi osuuskunta osti aikaisemman laitoksen jakeluverkoston ja rakennutti Karvakkojokeen vesivoimalaitoksen, jonka tuottamaa sähköä voitiin jakaa myös Tohmoon ja Halosenrannalle.

Osuuskunnan nimi muutettiin v. 1942 Kemijärven Sähköosuuskunnaksi. Sähkön riittävyden turvaamiseksi osuuskunta uudisti vesivoimalaitostaan ja liittyi osakkaaksi Lapin Voimajohto Oy:öön. Näin alueelle voitiin ostaa sähköä Pohjolan Voima Oy:ltä ja liittyä valtakunnan verkkoon. Koillis-Lapin Sähkö Oy osti jakeluverkon 31.5.1950.

Omia sähkölaitoksia syntyi muuallekin koilliseen Lappiin. Isokylälle perustettiin vuonna 1918 Kyrön Mylly Ja Sähkö Oy, jonka Kyröjokeen rakennuttama voimalaitos alkoi jauhaa sähköä vuonna 1921. Jakeluverkko siirtyi oston kautta Koillis-Lapin Sähkö Oy:lle 17.10.1966.

Sallan Salmivaaran sähköistäminen tapahtui vuonna 1921, jolloin Salmivaaran Mylly- ja Sahaosuuskunta rakensi Myllykosken voimalaitoksen. Koillis-Lapin Sähkö Oy osti jakeluverkon 31.1.1950.

Sallan kirkonkylä sai valonsa vuonna 1934, kun Sallan Saha ja Sähkö ryhtyi höyryn avulla kehittämään virtaa. Laitteisto tuhoutui sodan aikana.

Sallan Karhujärven kylässä tuotettiin sähköä vuosina 1941 - 43 Niskakosken Saha ja Mylly Oy:n ja armeijan yhteisvoimin.

Märkäjärven Sähköosuuskunta harjoitti sähköntuotantoa vuodesta 1948. jakeluverkostonsa se myi Koillis-Lapin Sähkö Oy:lle 2.11.1950.

Kursun kylään puolestaan saatiin sähkö vuonna 1949, kun Kursun Saha- ja Sähköosuuskunta käynnisti Tuurakosken voimalaitoksensa. Tämän jakeluverkoston Koillis-Lapin Sähkö Oy osti 19.12.1953.

Myös Pelkosenniellä virisi sähköistysuhanke 20-luvulla ja liikkeelle lähdettiin osuuskuntapohjalta. Pelkosenniemen Sähköosuuskunta sai voimalaitoksensa pyörimään v. 1927 ja virtaa voitiin jakaa - muiden tuolloisten sähkölaitosten tapaan tiukasti säännöstellen. Laitteisto vaurioitui sodan aikana.

Koillis-lapin Sähkö Oy:n perustaminen

Koillis-Lapin Sähkö Oy:n perustamiseen johtaneena ensimmäisenä konkreettisena toimenpiteenä voitaneen pitää kirjettä, jonka Kemijärven kunnan kunnanvaltuuston puheenjohtaja Aarne Lamminparras - asiasta kunnanvalvojana toimineen nimismies Kauko Liisanantin kanssa alustavasti neuvoteltuaan - lähetti syyskuun 25. päivänä 1947 Pohjolan Voima Oy:lle Kemiin. Kirjelmässä tiedusteltiin mainittuna ajankohtana rakenteilla olleen Isohaaran sähkövoimalaitosten kehittämisen sähkövirran saantimahdollisuutta Kemijärvelle. Kirjelmään saatiin myönteinen vastaus erinäisin toimitusmahdollisuuksia selvittelevien varauksin 14.10.1947.

Kemijärven kunnan piirissä asiaa kehiteltiin nyt jatkuvasti eteenpäin. Kunnanvaltuuston kokouksessa Kemijärvellä asia oli ensimmäisen kerran esillä tammikuun 23. päivänä 1948. Kokouksessa "Ilmoitusasiana päätettiin merkitä pöytäkirjaan, että saamansa tehtävän mukaisesti kunnanvaltuuston puheenjohtaja Aarne Lamminparras ja kunnankirjuri Kaarlo E. Liimatainen olivat ottaneet selvää kunnan sähköistämismahdollisuuksista Pohjolan Voima Oy:ltä mahdollisesti saatavan virran turvin".

Kun samalla oli todettu, että sähköistämisiä voitaisiin ruveta tätä kautta ajamaan eteenpäin, niin "syntyneen vilkkaan keskustelun jälkeen päätettiin tiedustella naapurikuntien mahdollista osallistumista k.o. yritykseen sekä mahdollisuutta saada valtion avustusta p.o. hankkeen rahoittamiseen". Tehtävä jätettiin kunnanvaltuuston puheenjohtaja Aarne Lamminpartaan ja kunnankirjuri Kaarlo E. Liimataisen hoidettavaksi.

Maakunnallisen jakeluyhtiön perustaminen meni nyt hyvää vauhtia eteenpäin.

Huhtikuun 16. päivänä 1948 teki Pelkosenniemen kunta virallisen päätöksen kunnan liittymisestä jäseneksi perustettavaan maakunnalliseen jakeluyhtiöön. Mainittuna päivänä pidetyssä kunnanvaltuuston kokouksessa lisäksi asiaa käsiteltäessä päätettiin, että toimikuntaan hanketta eteenpäin ajamaan valittiin Leevi Karila, Aapo Karppinen ja E. A. Perttunen.

Sallassa asia meni myönteiseen päätökseen kunnanvaltuuston kokouksessa 21.9.1948. Valtuusto valitsi hanketta eteenpäin ajamaan toimikuntaan jäseniksi Arvi Leskelän, Väinö Isojärven ja Yrjö Heikkisen. Samana päivänä teki myös Kemijärven kunnanvaltuusto päätöksen perustettavaan yhtiöön liittymisestä. Asiaa ajamaan toimikuntaan valittiin Aarne Lamminparras, Kauko Liisanantti ja Aapo Kaakkurivaara.

Savukoskella kunnanvaltuusto teki hankkeeseen myönteisen päätöksen kokouksessaan 28.9.1948. Asiaa eteenpäin ajamaan toimikuntaan nimitettiin jäseniksi Väinö Halonen, Lennart Savukoski ja Kaarlo Julkunen.

Maakunnassa näin virinneen maakunnallisen sähköjakeluyhtiön perustamishankkeen alkuvaiheissa oli merkittävää teknillistä apua saatu Rovaniemeltä, Rovakairan Sähkö Oy:n toimitusjohtajan, insinööri Gunnar Haasen taholta.

Edellä viitatuilla tavalla oli maakunnallisen sähköjakeluyhtymän perustaminen saanut alustavan "siunauksen" alueen kunnanvaltuustoilta. Nyt oli edessä hankkeen käytännöllinen toteuttaminen - jakeluyhtiön perustaminen.

Perustava kokous

Koillis-Lapin Sähkö Oy:n perustava kokous Kemijärven poliisitalolla oli helmikuun 27. päivänä 1949. Edustettuina olivat Kemijärven kunnan valtuuttamina nimismies Kauko Liisanantti, osuuskassanhoitaja Aapo Kaakkurivaara ja johtaja Leo Hiitteensuo, Sallan kunnan valtuuttamina valtuuston puheenjohtaja Arvi Leskelä, asutuslautakunnan puheenjohtaja Yrjö Heikkinen ja kirvesmies Väinö Isojärvi Pelkosenniemen kunnan valtuuttamana poliisikonstaapeli Aapo Karppinen, sekä Savukosken kunnan valtuuttamana maanviljelijä Lennart Savukoski. Lisäksi kokouksessa oli saapuvilla insinööri Gunnar Haase Rovaniemeltä.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin insinööri Gunnar Haase ja sihteeriksi nimismies Kauko Liisanantti. Hyväksyttiin yhtiöjärjestys ja nimismies Kauko Liisanantti valtuutettiin hankkimaan Kauppa- ja teollisuusministeriöltä vahvistus yhtiöjärjestykselle.

Tämän jälkeen kokouksessa vielä tehtiin päätös, että kuntien valtuuttamat toimihenkilöt hoitavat väliaikaisesti johtokunnan tehtävät siihen saakka, kunnes yhtiöjärjestys on vahvistettu ja kunnes yhtiölle sen jälkeen asetetaan johtokunta. Insinööri Gunnar Haase valittiin hoitamaan väliaikaisesti toimitusjohtajan tehtäviä siihen saakka, kunnes johtokunta ottaa yhtiölle toimitusjohtajan.

28
Päätettiin perustaa yhtiö
kunnan ja yleishyödyllisellä
hankkeella sähköenergiaa, siinä on
merkittävää välttyä ja jäsäen mte k...
Kuntien alueella...
ette sähkö...
ollista toimintaa ja...
Osakeyhtiön...
Käytössä...
ja Koillis-Lapin...

Ote pöytäkirjasta

Varsinainen yhtiökokous

yhtiön ensimmäisessä varsinaisessa yhtiökokouksessa 20. huhtikuuta 1949 valittiin johtokuntaan varsinaisiksi jäseniksi Savukoskelta

maanviljelijä Lennart Savukoski, Pelkosenniementä poliisikonstaapeli Aapo Karppinen, Sallasta asutuslautakunnan puheenjohtaja Yrjö Heikkinen sekä Kemijärven kunnasta varatuomari Kauko Liisanantti ja osuuskassanhoitaja Aapo Kaakkurivaara.

Varajäseniksi johtokuntaan valittiin kunnallislautakunnan puheenjohtaja Väinö Halonen Savukoskelta, talokas E. A. Perttunen Pelkosenniementä, kirvesmies Väinö Isojärvi Sallasta sekä talokas Mauno Jankkila ja kunnansihteeri Kaarlo Liimatainen Kemijärveltä. Kokouksessa todettiin, että 1/5 yhtiön 13,0 milj. markan osakepääomasta oli maksettu ja osakeyhtiön hallinnassa.

Yhtiön toiminta päätettiin aloittaa heti.

Johtokunta kokoontui jo samana päivänä

Samana päivänä 20.4.1949 pidetyssä johtokunnan ensimmäisessä virallisessa kokouksessa valittiin johtokunnan puheenjohtajaksi Kauko Liisanantti Kemijärveltä ja varapuheenjohtajaksi asutuslautakunnan puheenjohtaja Yrjö Heikkinen Sallasta.

Yhtiön toimitusjohtajaksi valittiin insinööri Gunnar Haase ja käyttöinsinööri insinööri Rafael Nyqvist.

Yhtiön varsinaisen toiminnan katsotaan käynnistyneen yllämainittuna päivänä ja sitä voidaan pitää yhtiön syntymäpäivänä.

Koillis-Lapin Sähkö Oy:n johtokunta vuonna 1959. Istumassavas. pankinjohtaja Yrjö Heikkinen, varatuomari Kauko Liisanantti, puheenjohtaja sekä toimitusjohtaja Rafael Nyqvist. Takana vas. kunnallisneuvos Vilho Karanta, pankinjohtaja Eero Vartiainen, kunnan esimies Väinö Halonen, kassanhoitaja Aapo Kaakkurivaara ja konttoripäällikkö Eino Vanhala, johtokunnan sihteeri.

Sähkön vastaanotto alueella

Sähköistystä aloitteleva Kollis-Lapin Sähkö Oy joutui jakelualueellaan kohtaamaan alkuvuosina hyvin suurta ennakkoluuloa siitä, onko sähkö hyödyllinen vai ei. Tästä johtuen yhtiö joutui keskittämään useina aikoina suorastaan päähuomion siihen, että voitiin valistaa tulevia kuluttajia sähkön tarpeellisuudesta ja hyödyllisyydestä. Tällaisia valistustilaisuuksia olivat alueella pidetyt SÄHKÖISTYSKOKOUKSET, joita pidettiin muuntopiireittäin tai sitten kyläkunnittain. Kokouksissa selvitettiin sähköistyksen merkitystä talouksille kaikella sillä tietämyksellä, mitä sähkölaitoksen toimihenkilöillä oli. Usein sähköistyskokouksiin osallistuivat myös kyseisen alueen johtokunnan (hallituksen) jäsenet.

Lehtileikkeitä 50-luvulta

Aivan erikoisen maininnan ansaitsevat alueilla olleiden osuuskuntien piirissä pidetyt sähköistyskokoukset. Näissä kokouksissa jouduttiin monin eri tavoin selvittämään niitä etuja, joita saavutetaan sillä, että sähköä on saatavissa ympäri vuorokauden. Lisäksi jouduttiin todistelemaan sähkön laadun ja riittävyyden merkitystä jo sähkön piirissä oleville talouksille.

On aivan selvää, että tällöin törmättiin moniin ennakkoluuloihin, joista ehkäpä merkittävin oli huoli siitä, että mitä merkitsee, kun sähköosuuskunnan jäsenet menettävät suoran päätäntävällän liittyessään alueellisen sähkölaitoksen kuluttajiksi.

Kun sähköistyksen alkuvuosina jouduttiin pitämään kahdet tai joskus jopa kolmetkin sähköistyskokoukset samoissa kylissä, merkitsi

myöhemmin sähköistyskokouksen pitäminen pääasiassa sähköistuksen toteutuksen kiirehtimistä asukkaiden taholta. Itse sähkön merkitystä ei enää jouduttu painottamaan. Sähkö oli hyväksytty ja haluttu hyödyke, jonka nähtiin tuovan mahdollisuuden oman elämisen tason nostamiseen.

Sähkön merkityksen tiedostaminen alkoi tasaisesti levitä alueen eri talouksiin sen kautta, että saatiin palautteita jo sähköistettyjen talouksien emänniltä ja isänniltä. Näyttönä tästä varsin nopeasta kehityksestä on todettavissa sähköistyskokousten ilmapiirin täydellinen muutos.

Rakennustoiminta

Yhtiön perustamista seuraavina aikoina oli toiminnan pääpaino pitkään sekä runkojohdon että jakeluverkoston rakentamisessa. Haasteet laajan maakunnan uudissähköistyksessä senaikaisin menetelmin olivat suuret. Innostus oli kova ja työtä tehtiin lähes uskonnollisessa hurmoksessa eikä tunteja laskettu, niin oli mukaansatempaavaa uudissähköistys tuolloin.

Ankara tarvikepula hankaloitti rakentamista. Vasta sodan kurimuksesta selviytynyt kansa tuskin ehti vetää henkeä päättäessään aina uusien ja uusien kohteiden sähköistämisestä.

Tuolloin ei ollut rakentajien käytössä taukotupia, vaan kuusen juurella repusta syöden vietettiin vähäiset vapaa-ajat ja taas kohta riennettiin kaatamaan puuta, kaivamaan monttua ja etsimään kiviä pylväiden juurille. Se oli työtä vuorotta ja tulosta syntyi. Kun näin jälkeenpäin luetaan senaikaisia johtokunnan ja yhtiökokouksen pöytäkirjoja, voidaan sanoa lujan uskon siivittäneen nopeita ratkaisuja.

Yhtiön toiminnan alkuvuosien saavutuksista mainittakoon, että vuonna 1950 valmistuivat Joutsijärvi - Kemijärvi kk ja Kemijärvi kk - Pelkosenniemi linjat. Vuonna 1951 rakentaminen yhä kiihtyi ja tuolloin valmistui runkolinja Pelkosenniemen ja Pyhäjärven välille sekä Sallan kk:n ja Hautajärven välille. Kemijärvellä johdot tavoittivat jo Kostamon ja Oinaan sekä Räisälän. Olympiavuonna 1952 saavutettiin jo Savukosken kirkonkylä Sallan suunnalta rakentaen.

Rakentaminen oli päässyt vauhtiin ja ensimmäisen kymmenvuotiskauden päättyessä voitiin todeta verkostoa rakennetun kaikkiaan 1267 km. Seuraavana kymmenvuotiskausi päättyi jo 1787 km:iin. Kun kolmekymmentä vuotta oli takanapäin, oli johtojen pituus kivunnut jo niinkin komeaan lukuun kuin 2369 km. Nyt kun takanapäin on 50 vuotta, on johtokilometrejä kertynyt kaikkiaan 3203 km eli tasaisena rakentamisena se tietää yli 64 km/vuosi.

Ottamalla vertailuluvuksi muuntoasemien lukumäärän voidaan todeta vuoden 1950 päättyessä muuntoasemia olleen 29 ja ensimmäisen kymmenvuotiskauden päättyessä 133. Toinen vuosikymmen nosti muuntoasemien määrän 269:ään, kolmas vuosikymmen jo 669:ään, neljäs 1050:een. Nyt kun viides vuosikymmen lähentelee loppuaan on muuntoasemien määrä kohonnut 1142:een. Samaan aikaan on asiakkaiden määrä muuntamoia kohden pudonnut vajaasta 40:stä noin 11:een. Tämä on merkinnyt sähkön laadun paranemista sellaiseksi, josta ei 50-luvun alussa voitu haaveillakaan.

Kun näitä lukuja pysähtyy miettimään, voi helposti todeta miten valtava kasvuvauhti yhtiöllämme on ollut koko sen elinajan. Samaa kuvastavat myös sähkön myyntiluvut. Vuonna 1950 myynti oli 0,3 GWh, vuonna 1959: 6 GWh, 1969: 32 GWh, 1979: 52 GWh, 1989: 130 GWh ja nyt 50 vuoden jälkeen voidaan todeta sähkön myynnin lähentelevän jo 160 GWh. Sähkön käyttö on siis 533-kertaistunut.

Pelkät johdot eivät riitä - tarvitaan sähköä

Kollis-Lapin Sähkö Oy aloitti toimintansa Sallan Kursussa vuoden 1949 huhtikuussa. Yhtiön ensimmäisen vuoden verkoston rakennussuunnitelma käsitti 20 kV:n johto-osan Joutsijärvi - Kursu - Salmivaara - Märkäjärvi - Kelloselkä - Aatsinki.

Tähän verkosto-osaan alettiin syksyllä 1949 ostaa sähköä Kursun Saha -sähköosuuskunnan Tuurakosken voimalaitokselta. Näin vastaperustettu maakunnallinen yhtiö oli aloittanut sähkönjakelunsa oman maakunnan vesivoiman varassa.

Yhtiö liittyi valtakunnan verkkoon varsinaisesti vuoden 1950 keväällä, kun Lapin Voimajohto Oy sai valmiiksi 45 kV:n voimajohdon välille Isohaaran voimalaitos - Rovaniemi - Kemijärvi. Tämän voimajohdon valmistuminen muodostui koko alueen sähköistykselle ratkaisevan tärkeäksi. Samalla voidaan tunnustaa Isohaaran voimalaitoksen merkitys koko Lapin sähköistykselle, sillä seuraava laitos, Petäjäskoski, Kemijokeen valmistui vasta vuonna 1957.

Koillis-Lapin Sähkö Oy:n tukkusähkön ostopaikat vuosien varrella

Aikajakso	Ostopaikka	Tukkusähkön myyjä
1949-1951	Tuurakosken voimalaitos	Kursun Saha- ja Sähköosuuskunta
1950-1955	Isohaaran voimalaitos/ Lapin Voima-johto Oy	Pohjolan Voima Oy
1955-1963	Rovaniemi/ Viirinkankaan 110k/45 kV:n sähkö- asema	Länsi-Lapin Voima Oy
1958-1960	Juotas	Keski-Lapin Voima Oy
1964-1972	Jumiskon Voimalaitos	Pohjolan Voima Oy
1972-1998	Honkakeron 110/45 kV:n sähkö- asema ja Jumiskon Voimalaitos	Pohjolan Voima Oy
1985-1998	Isokeron 110/20 kV:n sähkö- asema	Pohjolan Voima Oy
1998 -	Isokeron 110/20 kV:n sähkö- asema Honkakeron 10/45 kV:n sähkö- asema ja Jumiskon Voimalaitos	Sähkön hankkii keskitetysti Isommu- Energia Oy

Juotas ja Keski-Lapin Voima Oy

Muutaman vuoden toimittuaan alkoi Kollis-Lapin Sähkö Oy kiinnostua oman sähkövoiman tuotannosta. Kemijoen valjastaminen oli alkanut, Isohaaran voimalaitoksen valmistuttua 1948, oli vuorossa Petäjäskosken voimalaitos ja Jumiskon koskien osto Pohjolan Voima Oy:n toimesta oli alkanut 1950-luvun alkuvuosina. Ilmassa oli selvästi "suuren vesivoimaurheilun" tuntua.

Tässä ajankohdassa, vasta muutaman vuoden toimintansa alkamisesta, rupesi yhtiö etsimään sopivaa koskea oman voimantuotannon rakentamista varten. Yhtiön "ensirakkaus" vesivoimaan oli Kasmäjoen alin putous

Joutsijärvellä. Kun tämän ostamiseen liittyvät tunnustelut eivät vieneet asiaa eteenpäin, suuntasi yhtiö katseensa aivan toisaalle, Juotasjoen vesistöön Rovaniemen mlk:ssa. Täältä löytyikin sopivaa vesivoimaa, joka oli myös ostettavissa. Näin alkoi yhtiö vuonna 1955 ostaa Juotasjoen vesivoimaa sekä sen rannoilla olevia maita tulevan voimalaitoksen tarpeita varten.

Kun suunnitellun voimalaitoksen rakentamiseen tuli mukaan myös yksityisiä henkilöitä, päätettiin perustaa voimalaitoksen rakentamisen toteuttamista varten oma yhtiö, Keski-Lapin Voima Oy. Tämä yhtiö ryhtyikin toteuttamaan Juotaksen vesivoimalaitoksen rakentamista syksyllä 1956.

Voimalaitoksen rakentaminen kohtasi uskomattoman monia vaikeuksia. vaikeudet käsittivät koko ajateltavissa olevan toimintakentän teknisistä rahoituksellisiin ja siitä edelleen vesioikeudellisiin vaikeuksiin saakka. Kun Keski-Lapin Voima Oy saattoi tukeutua vain vasta muutamia vuosia toimintaansa harjoittaneeseen Kollis-Lapin Sähkö Oy:öön, oli asetelma kokonaisuudessaan varsin ongelmallinen. Kummallakin yhtiöllä oli sama toimitusjohtaja, joten yhden miehen hartioille säilytettiin tehtäväkokonaisuus, joka aivan varmasti ylitti runsain mitoin kohtuuden rajat.

Juotaksen voimalaitos on sittemmin käyntiin lähdettyään vuodesta 1958 lähtien täyttänyt hyvin sille asetetut eri tavoitteet. Laitokseen sijoitetun pääoman tultua kuoletetuksi on laitoksesta saatavalla energialla voitu korvata hinnaltaan kalliimpaa tukkusähköä.

Henkilöstö - kaiken taustalla

Voimaa tarvittiin

Sähköverkoston rakentamisen alkuaikoina oli asentajakunnan valintaperusteena useimmiten hartioiden leveys. Työmenetelmät olivat alkeellisia ja suurin osa töistä tehtiin käsin. Pylväät hankittiin paikallisilta metsänomistajilta ja orret höyläsi yhtiön oma puuseppä. Tarvittavat takeet valmistettiin omassa pajassa ja pylväsmontut kaivettiin lapiopelillä.

Henkilöstön määrässä tapahtui suuria vaihteluja erityisesti 50- ja vielä 60- luvuillakin. Työmaiden määrästä ja rahoituksen järjestymisestä riippui, kuinka paljon väkeä voitiin palkata ja tekemisen tahti vaihteli vastaavasti.

Verkoston rakentajat vähenevät

Verkonrakentamisen töistä yhä suurempi osa on tapahtuu muualla kuin sähkölaitoksissa ja linja-asentajat yhdessä konevoiman kanssa suorittavat osien yhteensovittamisen työmaalla.

Työntekijäpuolen henkilömäärä vähentynyt on vähentynyt alle puoleen alkuaikojen määrästä. Toisaalta toimihenkilöiden määrä on koko ajan suhteessa lisääntynyt, johtuen yhtiön ulospäin suuntautuvien toimintojen (sähkönlaskutus, yhteydet muihin sidosryhmiin ym.) kasvamisesta monikymmenkertaisiksi. Kokonaisuudessaan henkilökunnan määrää ei kuitenkaan ole tarvinnut lisätä vaan suurin osa rutiiniluontoisista töistä on voitu siirtää koneiden hoidettavaksi.

Koillis-Lapin Sähkö Oy tänään

Sähköistys keskittyy painopisteisiin

Koillis-Lapin Sähkön jakelualueella ei käytännössä ole enää sähköistämättömiä kohteita. Jakeluverkon ulottuessa alueen jokaiseen kolkkaan yritys keskittyy verkon uusimiseen ja vahvistamiseen sekä siirtojohtojen rakentamiseen alueen sähkönkäytön painopisteisiin.

Sähkön hankinta ja myynti

Keväällä 1997 Kemijoki-sähkön osto-oikeus vaihdettiin Kemijoki Oy:n osakkeisiin. Lisäksi yhtiö osti Lapin Sähkövoima Oy:n kautta n. 50 Mmk:lla lisää Kemijoki Oy:n osakkeita.

Yhtiö solmi elokuussa 1997 Isommuus-Energia Oy:n muiden osakkaiden kanssa sopimuksen, jonka seurauksena yhtiö luopuu kokonaan sähköenergian myyntiliiketoiminnasta ja siirtää sen Isommuus-Energia Oy:n tehtäväksi.

Sähkön käyttövarmuus

Sähköstä on tullut perushyödyke ja riippuvuus sähkön saannista on kasvanut merkittävästi.

Nykyiset sähkölaitteet asettavat aivan eritasoiset laatuvaatimukset ja sähkön toimituksen on oltava varmaa sekä turvallista. Koska sähkön varastoiminen on käytännöllisesti katsoen mahdotonta, on sähkökatkojen kestot saatava mahdollisimman lyhyiksi.

Koillis-Lapin Sähkö on panostanut voimakkaasti laitteistoon jolla voidaan keskitetysti hoitaa verkoston ohjausta ja valvontaa. Myös alueellisen voimantuotannon edistämiseksi on oma vaikutuksensa sähkötoimituksen toimintavarmuuteen.

Lähemmäksi asiakasta

Sähköyhtiöt ovat nykyään yhä enemmän asiakkaiden tarpeisiin keskittyviä palveluyrityksiä. Koillis-Lapin Sähkö kouluttaa jatkuvasti henkilöstöään asiakaslähtöisesti. Tavoitteena on, että asiakkaat voivat yhä enemmän kokea sähköyhtiön toimivan heidän tarpeitansa vastaavalla tavalla.

Kokeneen ja ammattitaitoisen henkilöstönsä avulla Koillis-Lapin Sähkö voi toteuttaa alueensa sähkönhuollon teknisesti ja taloudellisesti parhaalla mahdollisella tavalla.

Tulevaisuus

Sähkömarkkinat elävät mielenkiintoisia aikoja. Yksityiset asiakkaatkin ovat päässeet kilpailuttamaan sähkön hintaa ja kukaan ei varmasti osaa sanoa millaista sähkökauppa on 50:n vuoden kuluttua. Yksi asia on kuitenkin melkoisen varma - sähkö täytyy siirtää edelleenkin johtoja pitkin ja sehän on Koillis-Lapin Sähkön päätoimiala.

Luottavaisin mielin, suuntaamme katseemme tulevaisuuteen.

Copyright © 1999
Koillis-Lapin Sähkö Oy